

לאה צמל, עו"ד ונוטריון

אחמד חלאק, עו"ד

רח' אבו עוביידה 2 ירושלים, טל' 02-6273373 פקס' 02-6289327

17.10.2015

בתים: 5/12

לכבוד

אל"ם ישראל שומר

סמח"ט בנימין

הפועל בשם מפקד כוחות צה"ל

לשכת מפקדת פיקוד המרכז

בגדה המערבית

טל': 02-5305104

pniot-tzibur@mail.idf.il

שלום רב,

הנדון: השגה נגד כוונה להחרים ולהרוס המבנה בו התגורר המנוח

חלבי, ת.ז.

מוגשת בזאת השגה נגד הודעת מפקד פיקוד המרכז מיום 15.10.2015 על כוונתו להחרים ולהרוס את המבנה בו התגורר המנוח חלבי.

הצו מכוון אל בית שכור בשכונת אל-ריחאן בכפר סורדא בו מתגוררת משפחתו של המנוח הנדון.

ואלה נימוקי ההשגה:

א. הבית בו מתגוררת משפחת המנוח:

הבית אליו מכוון הצו הינו בית שכור בן 2 קומות, אשר גודלו 360 מטר, הכולל בקומה ראשונה סלון, תדר ישיבה, מטבח, חדר אוכל ושני חדרי שירותים, ובקומה השנייה 6 חדרי שינה, סלון ושלושה חדרי שירותים. בבית גרות 6 נפשות - הורים ו-4 ילדים.

הבית איננו שייך למשפחתו של המנוח, אלא הוא בית בבעלותו של מר שראקה, תושב רמאללה ומשפחת המנוח שכרה אותו בשנת 2004 והוא שימש למגוריה. אין קשר משפחתי בין בעל הבית מר שראקה לבין משפחת המנוח.

מצ"ב חוזה השכירות ומסמכי הבעלות.

הבית מוקף בתים בקרבה יתרה.

המנוח עצמו, בהיותו בן 20 התגורר מאז בגרותו בחדר ושירותים צמודים בקומה השנייה, ומגוריו היו בבחינת מגורים נפרדים.

ב. חלק הבית הרלוונטי:

לאחר שנים ברוכות בהן לא נקטת במדיניות הריסת בתים, חידשת מדיניות זו למרבה הצער. יש לציין כי מאז חידוש המדיניות של הריסת הבתים **הקפדת לפגוע רק בחלקי הבית אשר שימשו למגורי החשוד**. גם ההריסה שהייתה נשוא בג"צ 4597/14 (מחמד תסאן עוואדה ואח') אושרה רק לגבי הדירה הספציפית בה התגורר החשוד עצמו, ולא לכל בית המגורים. אף צווי ההריסה שהוצאו לתושבי חברון במקביל, כלפי מי שלכאורה נחשבו על ידך לשותפיו של החשוד לאותה עבירה, מר חוסאם ק'ואסמה ומר עאמר אבו עיישה, הוצאו נגד חלקי הבית המשמשים למגוריהם האישיים.

סימנת במפה שצירפת את הבניין כולו, על שתי קומותיו, במקום לציין כי בכוננתך לפגוע אך ורק במקום ששימש למגוריו האינדיבידואליים של הנדון.

אם בכוננתך להגשים הפגיעה בבית, אין לפגוע אלא באותו חדר ושירותיו.

ג. העילה לפגיעה בבית:

על פי הכתוב בהודעה, הכוונה לפגוע בבית התגבשה הואיל והנדון פעל להוציא לפועל פיגוע טרור ביום 3.10.2015 במהלכו הביא למותם בדקירות סכין של אהרון בנט ונחמיה לביא ז"ל. המנוח הנדון נורה למוות באותו אירוע. הוא לא נחקר ולא נשמעה גרסתו.

אין כל טענה, לא כל שכן הוכחה שהוריו או בני משפחתו הגרים עמו ידעו שבכוננת הנדון לבצע את המעשה. שורת הצדק וההיגיון מחייבת שאדם לא יישא באשמתו של אדם אחר.

ד. מטרת הפגיעה:

נהגת להודיע כי ההריסה נועדת להרתיע מפגעים פוטנציאליים ולסייע בשמירה על בטחון האזור.

אנו יודעים בוודאות, וההתרחשויות של העת האחרונה מחזקות ידעה זו לעילא, כי זוהי השערה בלבד, ללא ביסוס עובדתי. הסדרה המתמשכת של צעירים המבצעים פיגועים מפיגועים שונים מלמדת כי הם יודעים שהם שמים נפשם בכפס, כי מרבית הסיכויים שלא יצאו מהם בחיים. נכונותם להקריב את חייהם מכילה אף צפייה לענישה קולקטיבית שתוטל על משפחתם - וזו אינה מרתיעה אותם.

מכאן, אין כל וודאות שפגיעה חמורה כל כך שבכוונתך להפעיל יש בה כדי לסייע לביטחון האזור או להרתיע מפגעים. זוהי אפשרות רחוקה בלבד, וכפי שקבעה וועדת שני, **זוהי אפשרות מפוקפקת מאד, אשר נזקה לביטחון האזור רב מתועלתה**. וועדה זו מונתה על ידי הרמטכ"ל והיא מסרה את מסקנותיה לשר הביטחון בשנת 2005, ומאז, אכן, לאורך זמן, לא הוסיפו בשטחי הגדה המערבית לנקוט בה.

בהודעתך חסרה המטרה האמתית לשמה ניתנה – **נקמת התזק שחש בהיסדקות אונו, פגיעה חסרת רסן והכאה לכל הכיוונים הנובעת מאבדן עשתונות, מאי הבנת כישלון הכח. תגובה הקובעת כי 'עוד יותר כח יצלח' היא תגובה שגויה, אשר מולידה עוד התנגדות מתעלמת מן התוצאות, ונעדרת ראייה ארוכת טווח.**

זה כבר סוד גלוי כי הוחלט על מדיניות של פגיעה מקיפה בכל האוכלוסייה, ללא התחשבות וללא הסתייגות. הודעתך זו המאוחרת לגבי המנוח ולגבי משפחותיהם של צעירים רבים אחרים, שלא הוצאה מיד עם ביצוע העבירה, איננה אלא יישום של החלטה זו בעיתוי מתוזמן.

ה. ענישה קולקטיבית:

ידוע כי בני משפחתו והוריו של הנדון, שלא לאמר בעלי הבית, אינם קשורים למעשיו ולא הוכחה נגדם כל אשמה. על אף זאת, הם עומדים להיות הקרבנות העיקריים של אותה סנקציה, אם תאושר.

הפגיעה המתוכננת בחפים מפשע מממשת שוב ושוב אותה תחושה של איפה ואיפה, חוסר אוניס והעדר מוצא, אשר מתדלקת את ניצני האינתיפאדה הנוכחית. הגשמת כוונתך נגד בלתי מעורבים תציג את השלטון כמי שאינו מסתפק בעובדת חיסולו של המנוח, אלא דרושים לו עוד ועוד סמלים של שררה.

ו. ענישה קולקטיבית מנוגדת למשפט הבי"ל:

האם לאחר כל כך הרבה שנים יש עוד להזכיר כי ענישה קולקטיבית מעין זו **מנוגדת כליל** למשפט הבינלאומי ההומניטארי, האוסר על ענישה קולקטיבית (ר' ס' 33 לאמנת גינבה הרביעית) ועל פגיעה ברכוש פרטי (ר' תק' 46 לתקנות האג וס' 35 לאמנת גינבה הרביעית).

ז. אופן הפגיעה – חוות דעת הנדסית:

נעדר ציון מפורש כיצד בכוונתך לבצע את אותה הריסה כאשר מדובר בבית שסביבו יש 3 בתים אשר המרחק בינם לבין הבית בו התגורר המנוח קטן.

על פי ניסיון קודם – ההריסה הענשית של בית מגורים הופכת למופע מלווה ברעמים וברקים של פיצוץ חומר נפץ, המכוון לתת אפקטים מרשימים לעיתונות, לטלוויזיה וכמובן לתושבי המקום כולם.

אם הנך עומד על פגיעה קולקטיבית במשפחת המנוח, ניתן להורות להם לפנות לאלתר את הנכס המושכר להוציא אותם מהבית ולא לפגוע בבעל הבית שאינו מעורב כלל.

בכל מקרה, חסרה תכנית הנדסית מתאימה לכוונתך, אותה אוכל לבחון ולהציע – אולי - תכנית חלופית במקרה וההשגה והעתירה יידחו. אצטרך בוודאי לחוות דעת של מהנדס מומחה מטעם המשפחה או בעלי הבית.

ח. אפלייה ביישום ענישה והרתעה:

מבלי לוותר על טענה מן הטענות שנטענות לעיל, ומבלי לוותר על הביקורת הנוקבת נגד חוסר ההצדקה ואי-המוסריות של נקיטה בהליכים המוצעים, לא נוכל להתעלם מן העובדה שרצח מזעזע לא פחות של צעיר פלסטיני חטוף, הלוא הוא **מחמד אבו כדיר**, בוצע בידי 3 ישראלים לפחות, ואלה נתפסו חיים, נחקרו, הודו במעשה ושיחזרו אותו, וכיום עומדים לדין בבית משפט מחוזי בירושלים בגין חברות בארגון טרור, ביצוע מעשה טרור, רצח על רקע לאומני ועוד. על אף כל זאת לא הוצאה כל "הודעה בדבר כוונה להחרים ולהרוס את המבנה" בו התגורר כל אחד מן השלושה!

כמו כן, ידוע לרשויות הביטחון מי ביצע את פיגוע השריפה במשפחת דואבשה בכפר דומא, בה נרצחו האב, האם והבן, ונשאר ילד קטן שרוף בכל חלקי גופו בבית חולים, ועד היום מבצעי הפיגוע לא נעצרו ולא עמדו לדין, ולא הוטל עליהם כל עונש קולקטיבי.

ספק אם יועמדו לדין מי שעשו לינץ' בערבים ברחובות עיר, ומי שתקף יהודי בקרית אתא בסברו כי ערבי הוא, או במי שדקר 4 ערבים בדימונה, וספק ספיקא אם יוטלו עליהם עונשים קולקטיביים.

הריסה נקמנית וענישה קולקטיבית פסולות מכל וכל. ואם כלפי אזרחי ישראל לא נקטה המדינה בכל צעד מחריד מעין זה, על אחת כמה וכמה מנועה היא מלנקוט צעד כזה נגד תושבי שטח כבוש.

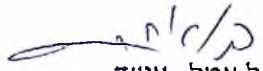
ט. הימנעות מכל סנקציה על למצוי ההליכים:

אציין כי אם, חלילה, תדחה השגה זו, בכוונת משפחת המנוח ואף בעל הבית לפנות לבית המשפט העליון בעתירה נגד נקיטת סנקציות על ידך.

לפיכך אין לעשות כל פעולה נגד הבית עד למצוי כל ההליכים המשפטיים. עליך להבטיח כי עוד לפני כן תאפשר לקבל את המפרט הטכני לטיפול בבית (או ביחידת המנוח) – אם תחליט לאשר הפגיעה – ולאפשר תגובה של מומחה לעניין תכניתך זו.

לסיכום - הנך מתבקש לחזור בד' מן הכוונה לפגוע בבית בכל צורה שהיא, ולמצער להסתפק בפגיעה הפחותה ביותר, ולאפשר למערכת המשפט לבחון את החלטותיך ולפסוק בהן.

בכבוד רב,

ל.צמל, עו"ד

מצ"ב יפוי כח

העתק: המוקד להגנת הפרט